

Antologia Polskiego Bluesa Cz.3.3 – Czarodzieje Harmonijki (2011)

Written by bluelover

Tuesday, 19 November 2013 17:01 -

Antologia Polskiego Bluesa Cz.3.3 – Czarodzieje Harmonijki (2011)

- 1 Michał 'Cielak' Kielak - Wódka blues 2 Tadeusz Trzciński - Jest gdzieś taki dom 3 Józef Skrzek - Jestem suchy 4 Ryszard 'Skiba' Skibiński - Zgniła porzeczką 5 Irek Dudek - Niby zwykły cień 6 Sławek Wierzchołski - Kule 7 Jan Skrzek - Song o stryju Józefie 8 Przemysław Łosoś - Seta w ryja 9 Robert Lenert - Leniwiec 10 Przemysław Janik, Tomasz Nitribitt - I'm Ready 11 Łukasz Rumpel - Czyjna Mama, czujny Tata 12 Paweł Szymański - Niczyja sprawa 13 Jacek Urlik - Sad Hours 14 Tomek Kiersnowski - Scratch My Back 15 Roman Badeński - More And More 16 Bartosz Łęczycki - Memories Of The Past 17 Łukasz Wiśniewski - I Put Spell On You 18 Tomek Kamiński - Too Much Of Nothing 19 Dawid Wydra - Po furmanie 20 Przemek Chołody - Charlie 21 Samuel Owczarek - Room To Move

Czarodzieje harmonijki to następna płyta wchodząca w skład kompilacji Antologia Polskiego Bluesa cz.3. Album przypomina takie postaci jak Ryszard Skiba Skibiński i przedstawi kolejne pokolenia, które czerpią z jego gry. Na płycie pojawi się Michał Cielak Kielak i jego interpretacja "Wódka blues" zespołu Kasa Chorych.

Harmonijka ustna była wykorzystywana w polskiej muzyce młodzieżowej lat 60. sporadycznie – słychać ją m.in. w nagraniach Czerwonych Gitar, Niebiesko-Czarnych, No To Co, Polan i Grupy ABC. Nieco śmieiej korzystał z niej w swoich zespołach Wojciech Skowroński – najpierw w Blues Trio, a potem w formacji Blues & Rock.

Status instrumentu solowego harmonijka zyskała dopiero w grupie Breakout. Grający również na tym instrumencie Tadeusz Nalepa (płyta „Kamienie”), powierzył tę rolę Tadeuszowi Trzcińskiemu, który swoimi zagrywkami ozdobił klasyczne dla polskiego bluesa albumy „Blues” i „Karate”, a także płyty „Mira” i „Ogień”.

Harmonijkę ustną wykorzystywał lider grupy SBB Józef Skrzek, czego dowodem jest choćby żywiołowe intro w utworze „Figo Fago”, a także szereg nagrań solowych zrealizowanych poza działalnością w SBB. Później w rodzinie Skrzeków rolę dyżurnego harmonijkarza przejął młodszy z braci, Jan. Również na Śląsku grę na harmonijce promował Ireneusz Dudek – najpierw przemycając bluesowe dźwięki w towarzyszącej Jerzemu Grunwaldowi grupie En Face, potem we własnych formacjach Apokalipsa i Irjan, wreszcie – już w pełnej krasie – w ramach przebogatej twórczości solowej.

Pierwszym zespołem, w którym harmonijce ustnej powierzono rolę pierwszoplanową, była powstała w połowie lat 70. ubiegłego wieku białostocka Kasa Chorych. Nieodżałowany Ryszard „Skiba” Skibiński był nie tylko zdolnym instrumentalistą, ale i charyzmatycznym frontmanem, skupiającym na sobie – i na niepozornym instrumencie – baczną uwagę słuchaczy.

Nowy rozdział w tej dziedzinie otworzył Sławek Wierzcholski, który podniósł grę na harmonijce ustnej do rangi sztuki. To dzięki niemu nastąpiła prawdziwa emancypacja harmonijki nie tylko jako instrumentu solowego, ale i instrumentu wiodącego. Co więcej, lider Nocnej Zmiany Bluesa jako autor audycji radiowych, podręczników gry i wykładowca warsztatów bluesowych, stał się popularyzatorem harmonijki w pełnym tego słowa znaczeniu. Pod okiem profesora-Sławka doskonalili swoje umiejętności m.in. Michał Kielak i Bartek Łęczycki, dzisiaj liderzy harmonijkowych rankingów nad Wisłą. Za nimi pojawiła się cała plejada muzyków młodego pokolenia, reprezentujących różnorodne style gry i źródła inspiracji, którzy niekiedy – jak Bartek Łęczycki, czy Roman Badeński – wyprowadzili grę na tym instrumencie daleko poza bluesowe ramy.

Należy też dodać, że harmonijka ustna występuje często na „podorędziu” jako uzupełniający instrument, przydający muzyce niepowtarzalnego bluesowego kolorytu. Wykorzystywali ją m.in. wokalista Dżemu Ryszard Riedel i basista Krzaka Jerzy Kawalec, sięgają po nią Leszek Piłat (After Blues), wokalista Roman „Pazur” Wojciechowski, czy Adam Kulisz. Wspomnieć tu również trzeba o polskich instrumentalistach, którzy przygodę z harmonijką z powodzeniem kontynuują poza granicami kraju, m.in. Greg Ślarczyński i Jan Szczepanski.

Dzisiaj ten maleńki, ale jakże charakterystyczny dla bluesa instrument ma nie tylko pokaźne grono wykonawców, ale też fachowych wykładowców, instruktażowe wydawnictwa, tematyczne portale internetowe, wreszcie festiwale („Zaczarowany Świat Harmonijki” w Poznaniu, „Harmonica Bridge” Bydgoszcz - Toruń), które każdego roku wyławiają utalentowany młody narybek. ---Mariusz Szalbierz, bluesonline.pl

Antologia Polskiego Bluesa Cz.3.3 – Czarodzieje Harmonijki (2011)

Written by bluelover

Tuesday, 19 November 2013 17:01 -

download: [uploaded](#) [anonfiles](#) [yandex](#) [4shared](#) [solidfiles](#) [mediafire](#) [mega](#) [filecloudio](#)

[back](#)